

## ข้อบังคับ

ว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ คณะกรรมการของการทำเรือแห่งประเทศไทย จึงให้ตราข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย แก่ไขเพิ่มเติมขึ้นไว้ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้.—

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓”

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗. การลงโทษมี ๗ สถาน คือ.—

๑. ไล่ออก
๒. เลิกจ้างโดยขาดความไว้วางใจในความประพฤติหรือมีความบกพร่อง  
ต่องานในหน้าที่
๓. เลิกจ้างโดยหย่อนสมรรถภาพในด้านปฏิบัติงาน
๔. ลดขั้นเงินเดือน
๕. ตัดเงินเดือน
๖. ภาคทัณฑ์
๗. ตำหนิโทษเป็นหนังสือ”

ข้อ ๔. ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐. ผู้ที่จะได้รับโทษตามข้อ ๗ (๑) จะต้องปรากฏการกระทำความผิดดังต่อไปนี้.—

(ก) ทำความผิดต้องได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดที่มีกำหนดโทษชั้นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เสียหายแก่การงานเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(ข) ทุจริตต่อหน้าที่

(ค) ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่การงานอย่างร้ายแรง

(ง) เปิดเผยความลับของการท่าเรือแห่งประเทศไทย เป็นเหตุให้เสียหายแก่การท่าเรือแห่งประเทศไทยอย่างร้ายแรง

(จ) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(ฉ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่การงานเป็นเหตุให้เสียหายแก่การท่าเรือแห่งประเทศไทยอย่างร้ายแรง”

ข้อ ๕. ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน.—

“ข้อ ๑๑. ผู้ที่จะได้รับโทษตามข้อ ๗ (๒) จะต้องปรากฏการกระทำความผิดดังต่อไปนี้.—

(ก) ละทิ้งหน้าที่

(ข) ต้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลายหรือต้องคำพิพากษาในคดีแพ่งอันเป็นการแสดงว่าเป็นการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่อย่างร้ายแรง

(ค) เป็นจำเลยในคดีอาญา นอกจากความผิดลหุโทษหรือความผิดที่มีกำหนดชั้นลหุโทษ แม้ศาลจะพิจารณาให้ปล่อยตัว แต่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามัวหมอง

(ง) พนักงานผู้กระทำความผิดตามข้อ ๑๐ แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออกหรือมีเหตุผลอันควรลดหย่อน

(จ) มีพฤติการณ์อันไม่น่าไว้วางใจที่จะให้ปฏิบัติงานอยู่ในการท่าเรือแห่งประเทศไทย”

ข้อ ๖. ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ แห่งข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒. ผู้ที่จะได้รับโทษตามข้อ ๙ (๓) คือ.—

- (ก) หย่อนสมรรถภาพในหน้าที่ ไม่อุทิศเวลาให้แก่กิจการ เกียรติคุณในหน้าที่
- (ข) ถูกตำหนิหรือลงโทษเกินกว่าสามครั้งในระหว่างปี
- (ค) มีพฤติการณ์อื่นใด อันล่อให้เห็นว่าไม่ควรที่จะให้อยู่ในตำแหน่งหน้าที่.”

การทำเรือแห่งประเทศไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๐๓

(ลงชื่อ) พลเรือเอก ชำนาญอรรถยุทธ์

(หลวงชำนาญอรรถยุทธ์)

ประธานกรรมการ